

Bruxelles, den 25. november 2022
(OR. en)

15094/22

**Interinstitutionel sag:
2022/0299(NLE)**

**SOC 644
EMPL 445
ECOFIN 1193**

NOTE

fra: Generalsekretariatet for Rådet
til: De Faste Repræsentanters Komité/Rådet

Vedr.: Forslag til RÅDETS HENSTILLING om en tilstrækkelig minimumsindkomst,
som sikrer aktiv inklusion
– *Politisk enighed*

I. INDLEDNING

1. Den 28. september 2022 forelagde Kommissionen ovennævnte forslag for Rådet. Den 4. marts 2021 vedtog Kommissionen handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev hilst velkommen af Unionens ledere på topmødet den 8. maj 2021 i Porto. Det Europæiske Råd så med tilfredshed på de overordnede mål for 2030, der dækker hele EU og er fastsat i handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder på områderne fattigdom, beskæftigelse og færdigheder. Ifølge målene bør antallet af personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse inden 2030 være nedbragt med mindst 15 millioner, heraf mindst 5 millioner børn; mindst 78 % af personer i alderen 20-64-år bør være i beskæftigelse, og mindst 60 % af alle voksne bør hvert år deltage i efteruddannelse.

2. Forslaget bygger på Rådets henstilling 92/441/EØF om fælles kriterier i forbindelse med sikring af tilstrækkelige indtægter og ydelser fra sociale beskyttelsesordninger, som det skal erstatte, og supplerer Kommissionens henstilling 2008/867/EF om aktiv integration af mennesker, som er udstødt fra arbejdsmarkedet. Det følger opfordringen i Rådets konklusioner fra den 9. oktober 2020 om styrkelse af mindsteindkomstsikringen til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse under og efter covid-19-pandemien¹.
3. Kommissionen forelagde forslaget for Socialgruppen den 7. oktober 2022. Gruppen gennemgik forslaget på møderne henholdsvis den 27. oktober 2022 og den 14. og 22. november 2022. Ved en uformel skriftlig høring, der blev afsluttet den 25. november 2022, nåede delegationerne enstemmigt til enighed om formandskabets kompromistekst, der findes i bilaget.
4. Da der ikke var mulighed for en jurist-lingvist-gennemgang inden forelæggelsen for Coreper og EPSCO-Rådet den 8. december, opfordres Coreper og Rådet til at nå til politisk enighed om teksten i bilaget.

¹ Dok. 11721/20 REV2.

II. KONKLUSION

5. På baggrund af ovenstående opfordres De Faste Repræsentanters Komité til:
 - a) at bekræfte enigheden i Socialgruppen om teksten til forslaget, jf. bilaget til denne note
 - b) at henstille til EPSCO-Rådet, at det på samlingen den 8. december 2022 når til politisk enighed om Rådets henstilling om en passende minimumsindkomst, som sikrer aktiv inklusion.

 6. Når der er opnået politisk enighed, vil udkastet til henstilling blive underkastet jurist-lingvist-gennemgang og vil blive foreslået vedtaget som I/A-punkt på en kommende samling i Rådet.
-

Forslag til

RÅDETS HENSTILLING**om en tilstrækkelig mindsteindkomst, som sikrer aktiv inklusion**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292 sammenholdt med artikel 153, stk. 1, litra j),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på at sikre et værdigt liv i alle livets faser har denne henstilling til formål at bekæmpe fattigdom og social udstødelse ved at fremme tilstrækkelig indkomststøtte, navnlig ved hjælp af mindsteindkomst, effektiv adgang til støttetjenester og basale tjenesteydelser for personer, som ikke har tilstrækkelige midler, og fremme integrationen på arbejdsmarkedet af dem, der kan arbejde, i overensstemmelse med tilgangen med aktiv inklusion.
- (2) I henhold til artikel 151 i TEUF har Unionen og medlemsstaterne bl.a. som mål at fremme beskæftigelsen, en forbedring af leve- og arbejdsvilkårene, en passende social beskyttelse og bekæmpelse af udstødelse.

- (3) Artikel 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret") anerkender og respekterer retten til sociale sikringsydelser og sociale tjenester. Det fremgår også af chartret, at enhver, der har bopæl og bevæger sig lovligt inden for Unionens område, har ret til sociale sikringsydelser og sociale fordele, og at Unionen for at bekæmpe social udstødelse og fattigdom anerkender og respekterer retten til social bistand og boligstøtte for at sikre en værdig tilværelse for alle, der ikke har tilstrækkelige midler.
- (4) I Rådets henstilling 92/441/EØF af 24. juni 1992 om fælles kriterier vedrørende tilstrækkelige indtægter og ydelser fra de socialbeskyttelsesordninger² opfordres medlemsstaterne til som led i en samlet og sammenhængende indsats i kampen mod social udstødelse at anerkende, at alle har en grundlæggende ret til indtægter og ydelser, der er tilstrækkelige til at leve en menneskeværdig tilværelse, og det anbefales, at de i det omfang, der er nødvendigt, tilpasser deres socialbeskyttelsesordning. I betragtning af indholdet af denne henstilling bør henstilling 92/441/EØF erstattes.
- (5) Kommissionens henstilling 2008/867/EF af 3. oktober 2008 om aktiv integration af mennesker, som er udstødt fra arbejdsmarkedet³, indeholder en samlet strategi, der skal lette integrationen af dem, som kan arbejde, i en bæredygtig kvalitetsbeskæftigelse og give de mennesker, som ikke kan arbejde, midler, som er tilstrækkelige til at leve et værdigt liv og støtte dem, således at de kan deltage i samfundslivet. Denne integrerede tilgang, der er baseret på en kombination af tre politikområder, nemlig tilstrækkelig indkomststøtte, rummelige arbejdsmarkeder og adgang til kvalitetstjenester, er særlig vigtig for de personer, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet eller er udstødt fra samfundet.

² Rådets henstilling 92/441/EØF af 24. juni 1992 om fælles kriterier i forbindelse med sikring af tilstrækkelige indtægter og ydelser fra socialbeskyttelsesordninger (EFT L 245 af 26.8.1992).

³ Kommissionens henstilling 2008/867/EF af 3. oktober 2008 om aktiv integration af mennesker, som er udstødt fra arbejdsmarkedet (EUT L 307 af 18.11.2008).

- (6) I november 2017 proklamerede Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den europæiske søjle for sociale rettigheder⁴, der indeholder 20 principper til støtte for retfærdige og velfungerende arbejdsmarkeder og velfærdssystemer. Princip 14 fastsætter, at "alle, som ikke har tilstrækkelige midler, har ret til passende mindsteindkomstydelse, som sikrer et værdigt liv i alle livets faser, og effektiv adgang til varer og tjenester, der kan understøtte dette. For dem, der kan arbejde, bør mindsteindkomstydelse kombineres med incitamenter til at komme ud (tilbage) på arbejdsmarkedet".
- (7) Handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder⁵ ("handlingsplanen") fastsætter ambitionen om en stærk social union. I juni 2021 hilste Det Europæiske Råd i tråd med Portoerklæringen Unionens sociale mål om fattigdomsbekæmpelse velkommen⁶; ifølge dette mål bør antallet af personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse inden 2030 være nedbragt med mindst 15 millioner⁷, herunder mindst 5 millioner børn. Det Europæiske Råd så også med tilfredshed på de overordnede mål for beskæftigelse, hvor mindst 78 % af personer i alderen 20-64 år bør være i beskæftigelse, og for færdigheder, hvor mindst 60 % af alle voksne bør deltage i uddannelse hvert år. En revideret social resultattavle og en benchmarkingramme for mindsteindkomst, som Udvalget for Social Beskyttelse er nået til enighed om, styrker det analytiske grundlag for det europæiske semester, den fælles beskæftigelsesrapport og de landespecifikke henstillinger.
- (8) I 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og dens understøttende mål understreges det, at bæredygtig økonomisk vækst skal gå hånd i hånd med udryddelse af fattigdom og andre former for afsavn, mindskelse af uligheder og forbedret adgang til sundhed, uddannelse og beskæftigelse.

⁴ Interinstitutionel proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder (2017/C 428/09)

⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder" (COM(2021) 102 final).

⁶ <https://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2021/05/08/the-porto-declaration/>.

⁷ Sammenlignet med 2019.

- (9) I sin beslutning af 24. oktober 2017⁸ opfordrede Europa-Parlamentet medlemsstaterne til at indføre en tilstrækkelig mindsteindkomst og fremhævede betydningen af mindsteindkomstsikring som et redskab til bekæmpelse af fattigdom. I sine konklusioner af 9. oktober 2020⁹ opfordrede Rådet Kommissionen til at indlede en ajourføring af EU-rammerne for effektivt at støtte og supplere medlemsstaternes politikker for national mindsteindkomstsikring. På konferencen om Europas fremtid efterspurgte borgerne en fælles EU-ramme for mindsteindkomst¹⁰.
- (10) Denne henstilling bygger på resultaterne af Kommissionens vurderinger¹¹ af de hidtidige fremskridt med gennemførelsen af Kommissionens henstilling 2008/867/EF. Vurderingerne bekræftede, at tilgangen med aktiv inklusion var gyldig, men fremhævede specifikke udfordringer i forbindelse med bl.a. lav tilstrækkelighed, begrænset udnyttelse og snæver dækning af mindsteindkomst, potentielle negative incitamentter fra skatte- og socialsikringsystemer og problematisk adgang til kvalitetstjenester, der fremmer social inklusion og integration på arbejdsmarkedet. De opfordrede også til et skarpere fokus på passende støtte til social inklusion af personer, der ikke kan arbejde.

⁸ Europa-Parlamentets beslutning af 24. oktober 2017 om mindsteindkomspolitik som et redskab til bekæmpelse af fattigdom (2016/2270 (INI)).

⁹ Rådets konklusioner af 9. oktober 2020 om styrkelse af mindsteindkomstsikringen til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse under og efter covid-19-pandemien.

¹⁰ Conference on the Future of Europe, report on the final outcome (Konferencen om Europas fremtid, rapport om de endelige resultater), maj 2022, s. 58.

¹¹ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene "Follow-up on the implementation by the Member States of the 2008 European Commission recommendation on active inclusion of people excluded from the labour market – Towards a social investment approach", SWD(2013) 39 final. Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om gennemførelsen af Kommissionens henstilling fra 2008 om aktiv inklusion af mennesker, som er udstødt fra arbejdsmarkedet, SWD(2017) 257 final.

- (11) Til trods for de fremskridt, der er gjort med hensyn til at reducere fattigdom og social udstødelse i Unionen i det seneste årti, var over 95,4 millioner mennesker i 2021 stadig i risiko, og risikoen var højere for kvinder end for mænd. Stigningen i fattigdomsrisikoen for personer, der lever i (delvis) arbejdsløse husstande, og en forværring af den vedvarende fattigdom og omfanget heraf i mange medlemsstater samt et fald i de sociale overførslers indvirkning på fattigdomsbekæmpelsen giver anledning til bekymring. Unionen og dens medlemsstater bør gøre mere for at hjælpe de mest sårbare og ugunstigt stillede personer og gøre det på en mere effektiv måde.
- (12) Bæredygtig kvalitetsbeskæftigelse er den bedste vej ud af fattigdom og social udstødelse. Ved at sikre, at flere mennesker er på arbejdsmarkedet, bidrager man til finansieringen af de sociale beskyttelsessystemer og øger deres finansielle bæredygtighed, hvilket bidrager til retfærdighed mellem generationerne og fremmer social samhørighed. For at opnå større beskæftigelse er det helt afgørende at støtte folk i at foretage vellykkede jobskift.
- (13) De sociale og økonomiske fordele ved tilstrækkelige og målrettede sociale sikkerhedsnet blev endnu vigtigere under nedlukningerne i forbindelse med covid-19-pandemien. Inddæmningstiltagene havde en uforholdsmæssig stor indvirkning på kvinder og ugunstigt stillede grupper, navnlig med hensyn til adgang til sundhedspleje, både af fysiske og psykiske årsager, uddannelse og relevante tjenester, hvilket også forværrede allerede eksisterende begrænsninger i adgangen til beskæftigelse¹². Blandt de fremhævede konklusioner på krisen var også betydningen af tilstrækkelige, omfattende og modstandsdygtige sociale beskyttelsessystemer, der kan reagere på chok, forebyggende instrumenter, som kan støtte genopretningen.

¹² Den fælles beskæftigelsesrapport 2022.

- (14) De makroøkonomiske tendenser, der er forbundet med globaliseringen, den grønne og den digitale omstilling, demografiske ændringer og ændrede arbejdsmønstre, er fortsat med til at forme Unionen. Omfattende og robuste sociale sikkerhedsnet, som sikrer tilstrækkelig indkomststøtte og letter omstillinger på arbejdsmarkedet, herunder støtte til omskoling og opkvalificering, kan bidrage til, at disse processer bliver retfærdige og inklusive. Ændringer i karrieremønstre kombineret med en stigning i atypiske beskæftigelsesformer kan gøre det vanskeligere for personer med lav indkomst at få adgang til forsikringsbaserede sociale beskyttelsessystemer og kan føre til øget efterspørgsel efter alternative støtteforanstaltninger såsom mindsteindkomst. Desuden påvirkes husstande med lav indkomst og med lavere mellemindkomst af den kraftige stigning i energipriserne og efterfølgende i inflationen som følge af Ruslands uberettigede og ulovlige angrebskrig mod Ukraine. Indkomstforanstaltninger kan målrettes mod sårbare grupper og er forenelige med opretholdelsen af incitamenten til at reducere energieftefterspørgslen og forbedre energieffektiviteten.
- (15) Denne henstilling fokuserer på "personer, som ikke har tilstrækkelige midler," dvs. personer, som bor i husstande, der ikke har tilstrækkelige, regelmæssige eller sikre økonomiske og materielle midler, som er en forudsætning for deres sundhed og trivsel og for at deltage i det økonomiske og sociale liv. For dem, der kan arbejde, skal robuste sociale sikkerhedsnet gøre det lettere at komme ud (tilbage) på arbejdsmarkedet ved hjælp af specifikke støtteforanstaltninger, der kombinerer aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, støtte til jobsøgning, uddannelse og erhvervsuddannelse. For dem, der har størst behov, herunder dem, der ikke kan arbejde, sikrer de tilstrækkelig indkomststøtte og støttetjenester. Sociale sikkerhedsnet er således ikke et passivt redskab, men fungerer så vidt muligt som et springbræt for socioøkonomisk integration og opadgående social mobilitet, der forbedrer inklusions- og beskæftigelsesudsigterne.

- (16) Sociale sikkerhedsnet omfatter en række økonomiske ydelser og naturlydelser, der giver indkomststøtte og adgang til støttetjenester og basale tjenesteydelser. Et vigtigt element i indkomststøtte er mindsteindkomstydelser defineret som en ikkebidragspligtig og indtægtsbestemt økonomisk ydelse, der som en sidste udvej har til formål at udligne forskellen op til et vist samlet indkomstniveau i en given husstand, når andre indtægtskilder eller ydelser er udtømt eller ikke er tilstrækkelige til at sikre et værdigt liv. I nogle medlemsstater kan mindsteindkomstydelser kombineres med andre økonomiske ydelser til husstanden og dens medlemmer såsom børne- og familieydelser, boligydelser, arbejdsløshedsunderstøttelse, handicapydelser, ydelser ved alderdom eller sociale ydelser forbeholdt personer i beskæftigelse. Den kan også supplere minimumspensioner og arbejdsindkomst. Denne henstilling vedrører primært mindsteindkomst og berører ikke Rådets henstilling om adgang til social beskyttelse for arbejdstagere og selvstændige¹³.
- (17) mindsteindkomst er et centralt element i strategierne for at komme ud af fattigdom og udstødelse og kan fungere som en automatisk stabilisator. I tider med økonomisk krise kan en mindsteindkomst bidrage til at støtte en bæredygtig og inklusiv genopretning, være med til at afbøde faldet i husstandsindkomsterne og begrænse antallet af personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse. For dem, der kan arbejde, bør mindsteindkomsten bl.a. give passende incitamentter til og skræddersyede og forholdsmæssige betingelser for at få dem ud eller tilbage på arbejdsmarkedet. Samtidig bør mindsteindkomsten udformes sammen med incitamentter til at arbejde for at undgå hystereseffekter på arbejdsmarkedet og støtte et højt beskæftigelsesniveau, høj arbejdsintensitet, bæredygtig overgang til arbejdsmarkedet og opadgående indkomstmobilitet.

¹³ Rådets henstilling af 8. november 2019 om adgang til social beskyttelse for arbejdstagere og selvstændige (2019/C 387/01).

- (18) Naturalydelser kan supplere økonomiske ydelser ved at fremme adgang til specifikke tjenester såsom førskoleundervisning og børnepasning (i overensstemmelse med Rådets henstilling om oprettelse af en europæisk børnegaranti¹⁴), sundhedspleje og langtidspleje, socialt boligbyggeri, beskæftigelse og uddannelse samt til basale tjenesteydelser. Leveringen af sådanne naturalydelser kan bidrage til at kontekstualisere vurderingen af, om indkomststøtten er tilstrækkelig. Visse naturalydelser, der ydes gennem målrettede ordninger og støtter det generelle forbrug (f.eks. madkuponer eller kompensation for omkostninger, der er direkte forbundet med boligen, herunder reducerede energitakster) til personer, der ikke har tilstrækkelige midler, kan tages i betragtning ved vurderingen af, om indkomststøtten er tilstrækkelig, for så vidt som disse ydelser direkte bidrager til at forbedre indkomstsituationen for modtagerne af mindsteindkomst.
- (19) Indsatsen for at gennemføre integrerede, robuste sociale sikkerhedsnet har potentiale til ikke blot at forbedre de sociale og sundhedsmæssige resultater for dem, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet, men også til at skabe varige sociale og økonomiske fordele for Unionen, sætte skub i den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og munde ud i mere retfærdige og sammenhængende og modstandsdygtige samfund. Der er behov for en fortsat indsats for at forbedre lavindkomstgruppers adgang til det forsikringsbaserede sociale beskyttelsessystem for at hjælpe dem med at erhverve rettigheder til social beskyttelse, navnlig ved at fremme kvalitetsbeskæftigelse, og koordinere tilvejebringelsen af indkomststøtte under de respektive ordninger. Disse sikkerhedsnet bør også bidrage til at øge adgangen til sundhedspleje og sunde fødevarer for dem, der lever i fattigdom. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at gøre deres sociale beskyttelsessystemer mere effektive overordnet set, bl.a. ved at støtte adgangen til arbejdsmarkedet, for at forhindre, at mennesker bliver ramt af fattigdom eller bliver nødt til at modtage mindsteindkomst på længere sigt.

¹⁴ Rådets henstilling (EU) 2021/1004 af 14. juni 2021 om oprettelse af en europæisk børnegaranti (EUT L 223 af 22.6.2021).

(20) Selv om alle medlemsstater har indført sociale sikkerhedsnet, har fremskridtene med at gøre dem tilgængelige og tilstrækkelige været ujævne. Udformningen varierer fra medlemsstat til medlemsstat og afspejler forskellige nationale traditioner og de sociale beskyttelsessystemers overordnede struktur og samspillet mellem økonomiske ydelser og naturlydelser. På trods af ovenstående står medlemsstaterne over for samme type udfordringer. Selv om der sket en vis konvergens, har de hidtil vedtagne reformer ikke altid været tilstrækkelige, eller deres gennemførelse har været langsom, hvilket afspejles i relevante landespecifikke henstillinger, der med tiden er udstedt i forbindelse med det europæiske semester. De nationale planer under genopretnings- og resiliensfaciliteten omfatter støtte til reformer og investeringer i de berørte medlemsstater for at styrke effektiviteten, udformningen og modstandsdygtigheden af deres sociale beskyttelsessystemer, herunder ved at forbedre udformningen af mindsteindkomster og sikre opadgående konvergens i deres tilstrækkelighed og dækning. Flere investeringer fokuserer også på at bekæmpe energifattigdom og forbedre adgangen til basale tjenesteydelser for sårbare husholdninger.

(21) Indkomststøtte anses for at være tilstrækkelig, når den sikrer et værdigt liv i alle livets faser. For at sikre, at den samlede indkomststøtte er tilstrækkelig, er der behov for en forsvarlig og gennemsigtig metode til fastsættelse, regelmæssig vurdering og, når det er relevant, en årlig tilpasning af indkomststøtten, baseret på relevante indikatorer og som tager højde for husstandens specifikke behov. Referenceværdier såsom den nationale fattigdomsrisikotærskel¹⁵ eller metoder baseret på en nationalt defineret kurv af varer og tjenesteydelser, der afspejler leveomkostningerne for og behovene hos personer, der ikke har tilstrækkelige midler i en given medlemsstat eller region, kan være en rettesnor for vurderingen af tilstrækkeligheden. Tilstrækkelighed kan også benchmarkes i forhold til indkomsten fra arbejde, såsom indkomsten for en lavtlønnet eller en mindstelønsmodtager, samtidig med at fattigdomsrisikotærsklen overholdes, eller leveomkostningerne for og behovene hos personer, der ikke har tilstrækkelige midler, sikres. Selv om det er klart, at indkomsten fra arbejde (allerede på mindstelønsniveau) bør være højere end indkomsten fra ydelser, er der generelt ingen tegn på, at dette i væsentlig grad indvirker negativt på sandsynligheden for at finde et job for personer, der modtager mindsteindkomststøtte. I betragtning af forskellene i tilstrækkelighed mellem landene bør medlemsstaterne gradvist opnå et tilstrækkeligt niveau for den samlede indkomststøtte. Når medlemsstaterne fastsætter og tilpasser mindsteindkomstniveauet, bør de tage hensyn til inflationsniveauet (navnlig for fødevarer og energi), stigninger i leveomkostningerne og lønudviklingen.

¹⁵ Fattigdomsrisikotærsklen defineres som 60 % af den ækvivalerede disponible medianindkomst efter sociale overførsler (Eurostat).

- (22) Kriterier for berettigelse til mindsteindkomst kan være en hindring for visse gruppers adgang. I princippet er børn dækket som en del af husstanden. Aldersgrænsen for ansøgere, der er fastsat til over 18 år, kan dog begrænse adgangen for unge voksne. Begrænsninger i forbindelse med minimumsperioden for lovligt ophold kan begrænse adgangen for ikkestatsborgere, mens manglen på fast bopæl gør det vanskeligt at drage fordel af mindsteindkomst for hjemløse eller personer, der bor i dårligt stillede områder (f.eks. i romabosættelser). Selv om indtægtsbestemmelse er et væsentligt element for at sikre en passende målretning af mindsteindkomsten, kan der også opstå utilstrækkelig dækning, når tærsklen for den maksimale samlede værdi af indkomst og aktiver under indtægtsbestemmelsen fastsættes på et lavt niveau, hvorved nogle husstande udelukkes, selv om de er fattige. Indførelsen af f.eks. ikkediskriminerende kriterier for adgang til en mindsteindkomst berører ikke undtagelser fra ligebehandling, der er fastsat eller tilladt i henhold til EU-retten, såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF.
- (23) Huller i mindsteindkomstens dækning bør afhjælpes, og den fortsatte dækning i de forskellige livsfaser bør sikres ved at indføre gennemsigtige og ikkediskriminerende adgangskriterier. Alder, fast bopæl eller krav om uforholdsmæssigt langt lovligt ophold bør ikke udgøre en hindring for adgang til mindsteindkomst. Indtægtsbestemmelse omfatter normalt forskellige typer indkomst (f.eks. fra arbejde eller allerede tildelte ydelser) og visse aktiver (f.eks. fast ejendom). Tærsklerne for indtægtsbestemmelsen og typen af indtægter og aktiver, der er udelukket fra indtægtsbestemmelsen, bør afspejle et værdigt liv for forskellige typer og størrelser af husstande i en given medlemsstat. Lav arbejdsindkomst (såsom engangsindkomster eller uregelmæssige indkomster) bør behandles proportionalt i indtægtsbestemmelsen på en måde, der sikrer incitament til at arbejde for dem, der kan arbejde, og ikke udelukker ansøgere fra at modtage (muligvis lavere) ydelser. Der skal hurtigt og uden unødigt ophold gives adgang til mindsteindkomst, og retten hertil bør være ubegrænset, forudsat at ansøgerne fortsat opfylder kriterierne for støtteberettigelse og de specifikke konditionalitetskriterier, med forbehold af regelmæssig vurdering. Den planlagte frist på 30 dage til at behandle ansøgningen fra indgivelsen kan afbrydes, hvis det er nødvendigt for at fastslå alle fakta, forudsat at personer, der ikke har tilstrækkelige midler, hvor det er muligt, modtager passende midlertidig bistand.

- (24) I tider med økonomisk tilbagegang og forskellige typer af krisesituationer kan fleksibilitet i udformningen af mindsteindkomst, herunder gennem midlertidig forenklet adgang, lempelse af kriterierne for støtteberettigelse eller forlængelse af ydelsernes varighed, spille en vigtig rolle med hensyn til at afbøde de negative sociale konsekvenser og spille en stabiliserende rolle i økonomien. Finanspolitiske konsolideringsforanstaltninger, der fører til lavere beskyttelsesniveauer i stedet for at forbedre ordningernes effektivitet, bør kun anvendes som en sidste udvej og ledsages af en analyse af fordelingsvirkninger for at afbøde de negative virkninger for de dårligst stillede; beskyttelsesniveauet bør under alle omstændigheder fortsat være tilstrækkeligt.
- (25) Uforholdsmæssigt store administrative byrder, manglende oplysning eller frygt for stigmatisering eller forskelsbehandling kan betyde, at personer, der er berettiget til en mindsteindkomst, ikke anmoder om den. Ensartede ordninger, sikring af generel tilgængelighed og enkelhed i ansøgningsprocedurerne og tilbud om administrativ støtte til potentielle ansøgere kan øge udnyttelsen af mindsteindkomst. Der er behov for yderligere tiltag til at fremme udbredelsen af mindsteindkomst blandt husstande med enlige forsørgere, som hovedsagelig er kvinder. Desuden bør proaktivt opsøgende arbejde især rettes mod socialt dårligt stillede områder og de mest marginaliserede husstande, herunder romaer, samtidig med at reglerne om databeskyttelse overholdes. Den ringe adgang til digitale værktøjer eller manglen på færdigheder til at anvende disse værktøjer kan også udgøre en hindring for effektiv adgang, herunder for personer med handicap. Regelmæssig overvågning og analyse af relevante data kan bidrage til at forstå årsagerne til den manglende udnyttelse og forbedre den politiske reaktion.

- (26) Selv om indtægtsbestemmelsen udføres på husstandsniveau, tager den ofte ikke hensyn til den enkeltes situation i husstanden, den potentielle ulige fordeling af familiens indkomst og ønsket om autonomi. Dette påvirker især kvinder, da de er mere tilbøjelige til at have lavere indkomster, lavere løn og større omsorgsforpligtelser. Uden nødvendigvis at ændre praksis med indtægtsbestemmelse og øge det samlede niveau af ydelser, der modtages af husstanden, kan løsninger, der er truffet i overensstemmelse med national lovgivning og praksis, og som gør det lettere for de enkelte medlemmer af husstanden at modtage deres andel af indkomststøtten, bidrage til at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og økonomisk uafhængighed samt indkomstsikkerhed for kvinder, unge voksne og personer med handicap.

- (27) Det er vigtigt at styrke rummelige arbejdsmarkeder, der er tilgængelige for alle, for at mindske afhængigheden af indkomststøtte på lang sigt. Krav om aktivering og aktive arbejdsmarkedspolitikker kan tilskynde til en større jobsøgningsindsats og accept af jobtilbud, når de omfatter støttetjenester såsom rådgivning, coaching og hjælp til jobsøgning og foranstaltninger til at sikre balance mellem arbejdsliv og privatliv. I overensstemmelse med Rådets henstilling om en bro til job – styrkelse af ungdomsgarantien¹⁶ bør der især lægges vægt på unge voksne, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEETs)¹⁷, og som er i risiko for fattigdom eller social udstødelse, ved at få dem tilbage i uddannelse eller på arbejdsmarkedet hurtigst muligt, mens modtagelse af indkomststøtte bør kædes sammen med særligt stærke aktiveringsforanstaltninger. I overensstemmelse med strategien for rettigheder for personer med handicap bør der også lægges særlig vægt på behovene hos personer med handicap. Opkvalificerings- og omskolingsmuligheder, personlig støtte og vejledning, der opfylder specifikke behov, sikring af kvalitetsjob, bedre fastholdelse af job og mulighed for advancement, kan støtte overgangen til beskæftigelse i alle aldre. Regelmæssige vurderinger af positive og negative incitamenter som følge af skatte- og socialsikringsystemer, gradvis udfasning af indkomststøtte ved ansættelse eller muligheden for at kombinere den med indtjening kan øge husstandens disponible indkomst og dermed bidrage til, at det kan betale sig at arbejde, mindske fattigdom blandt personer i arbejde og skabe incitamenter til formel beskæftigelse. Samtidig skal ydelser til personer i arbejde udformes omhyggeligt for at undgå lavtlønsfælder.
- (28) Beskæftigelse i den sociale økonomi kan være et springbræt til at komme ud i andre sektorer af arbejdsmarkedet. Fremme af overgangen til beskæftigelse bør støttes gennem målrettede foranstaltninger til arbejdsgivere og ledsages af målrettede finansielle incitamenter, hvor det er nødvendigt.

¹⁶ Rådets henstilling af 30. oktober 2020 om en bro til job – styrkelse af ungdomsgarantien og erstatning af Rådets henstilling af 22. april 2013 om oprettelsen af en ungdomsgaranti (EUT C 372 af 4.11.2020).

¹⁷ NEET – ikke i beskæftigelse eller under uddannelse.

- (29) Tjenester vedrørende social inklusion, f.eks. socialt arbejde, rådgivning, coaching, mentorordninger, psykologisk støtte og forskellige rehabiliteringsordninger, og foranstaltninger, der letter adgangen til andre støttetjenester eller basale tjenesteydelser, er også nødvendige for at opbygge robuste sociale sikkerhedsnet. Der bør også fortsat gøres en indsats for at forbedre kvaliteten af tjenesteydelserne i overensstemmelse med den frivillige europæiske kvalitetsramme for sociale tjenesteydelser¹⁸ og for at sikre kontinuitet i adgangen til basale tjenesteydelser. Foranstaltninger, som skal afhjælpe finansielle og ikkefinansielle hindringer, der hæmmer lige og universel adgang til tjenesteydelser, bør også styrkes.
- (30) En mere individualiseret støtte, der har til formål at identificere og imødekomme komplekse behov hos personer, som ikke har tilstrækkelige midler, og deres husstande kan i væsentlig grad bidrage til deres vellykkede sociale og økonomiske integration. En behovsvurdering er en forudsætning for, at der kan indgås en skræddersyet inklusionsplan, der omfatter personer, som ikke har tilstrækkelige midler, i en given husstand (individuel eller i fællesskab), og som fastlægger, hvilken type støtte der er behov for, og de aftalte mål. Støtten bør omfatte passende foranstaltninger til social inklusion eller aktive arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger afhængigt af den enkeltes situation og mulighederne for at arbejde, samtidig med at der sikres en balance mellem positive incitamenter og aktiveringskrav¹⁹. De aftaler om jobintegration, der er indgået i overensstemmelse med Rådets henstilling om integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet²⁰, kan også anvendes i dette øjemed og kan om nødvendigt tilpasses i overensstemmelse hermed.

¹⁸ En frivillig europæisk kvalitetsramme for sociale tjenesteydelser, SPC/2010/10/ final.

¹⁹ Der er dokumentation for, at mere aktiv jobsøgning fører til øget beskæftigelse, mens der ikke findes dokumentation for en lignende positiv indvirkning på beskæftigelsen af strengere sanktionsregler. Se også: OECD, Does Demanding Activation Work? A Comparative Analysis of the Effects of Unemployment Benefit Conditionality on Employment in 21 Advanced Economies, 1980-2012.

²⁰ Rådets henstilling af 15. februar 2016 om integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet (EUT C 67 af 20.2.2016).

- (31) Effektive forvaltningsmekanismer er afgørende for at skabe solide sociale sikkerhedsnet. Forvaltningen af ydelser og tjenesteydelser bør drage fordel af de værktøjer, som den digitale omstilling tilbyder, samtidig med, at man undgår udstødelse på grund af den digitale kløft. Der bør gøres en indsats for at sikre en tæt koordinering og tilpasning af eksisterende ordninger og ydelser samt koordinering heraf med andre politikker. Der skal især lægges vægt på at styrke alle involverede institutioners operationelle kapacitet. Udveksling af data og tættere samarbejde på tværs af forskellige forvaltningsniveauer og tjenester, herunder gennem formelle aftaler eller kvikskranker, fremmer bedre integreret støtte. Pålidelig overvågning og regelmæssig evaluering af politikkenes virkninger med inddragelse af alle interessenter kan bidrage til øget effektivitet, informeret politikudformning og øget gennemsigtighed i de nationale systemer.
- (32) Civilsamfundsorganisationer spiller ofte en vigtig supplerende rolle i bekæmpelsen af fattigdom og social udstødelse. Deres særlige aktiviteter kan støtte offentlige myndigheder i udformningen og gennemførelsen af inklusions- og aktiveringspolitikker. Ved at yde både materiel og psykosocial støtte til de mest sårbare bidrager civilsamfundsorganisationer til at genoprette den menneskelige værdighed og støtte social inklusion, samtidig med at de hjælper dem, der kan arbejde, på vej til beskæftigelse.
- (33) Sammen med gensidig læring og udveksling af bedste praksis på EU-plan bør analytisk arbejde med henblik på at videreudvikle den eksisterende EU-benchmarkingramme for mindsteindkomst, herunder ved at øge tilgængeligheden og sammenligneligheden af relevante indikatorer og regelmæssige data, støtte medlemsstaterne i udformningen og gennemførelsen af nationale reformer.

- (34) Der er EU-midler til rådighed til at støtte gennemførelsen af denne henstilling. Inden for rammerne af Den Europæiske Socialfond Plus²¹ bør hver medlemsstat afsætte mindst 25 % af midlerne fra Den Europæiske Socialfond Plus til bekæmpelse af social udstødelse. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og InvestEU kan ligeledes støtte investeringer i social infrastruktur, som f.eks. socialt boligbyggeri og førskoleundervisnings- og børnepasningsfaciliteter, samt udstyr og adgang til almindelige tjenester af høj kvalitet. Instrumentet for teknisk støtte og genopretnings- og resiliensfaciliteten støtter allerede medlemsstaterne i udformningen og gennemførelsen af strukturreformer på mindsteindkomstområdet.
- (35) Gennemførelsen af denne henstilling kan ikke bruges til at sænke beskyttelsesniveauet i henhold til gældende national lovgivning eller som fastsat i henstilling 92/441/EØF. Medlemsstaterne opfordres til at indføre eller opretholde bestemmelser, der er gunstigere end dem, der anbefales heri.
- (36) De offentlige finansers overordnede holdbarhed og tilstrækkelig finansiering af mindsteindkomst er afgørende for deres modstandsdygtighed, produktivitet og effektivitet. Gennemførelsen af denne henstilling bør ikke i væsentligt omfang berøre medlemsstaternes sociale beskyttelsessystemers finansielle balance.

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057 af 24. juni 2021 om oprettelse af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1296/2013 (EUT L 231 af 30.6.2021).

- (37) Vurdering af den fordelingsmæssige virkning er et nyttigt redskab til at måle virkningerne af budgetforanstaltninger og andre reformer og investeringer på forskellige indkomstgrupper, herunder de dårligst stillede. Vurderingen af den fordelingsmæssige virkning kan således bidrage til en mere effektiv og virkningsfuld udformning af reformer af skatteordninger og sociale ordninger og sikre, at ingen lades i stikken. I en meddelelse fra Kommissionen vejledes medlemsstaterne om, hvordan de bedst kan integrere vurderingen af den fordelingsmæssige virkning i deres politiske beslutningsproces²².
- (38) Denne henstilling vedtages med fuld respekt for medlemsstaternes beføjelser til at definere og tilrettelægge deres sociale beskyttelsessystem –

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

MÅLSÆTNING

1. Med henblik på at sikre et værdigt liv i alle livets faser har denne henstilling til formål at bekæmpe fattigdom og social udstødelse ved at fremme tilstrækkelig indkomststøtte, navnlig ved hjælp af mindsteindkomst, effektiv adgang til støttetjenester og basale tjenesteydelser for personer, som ikke har tilstrækkelige midler, og fremme integrationen på arbejdsmarkedet af dem, der kan arbejde, i overensstemmelse med tilgangen med aktiv inklusion.

²² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Bedre vurdering af den fordelingsmæssige virkning af medlemsstaternes politikker" (COM(2022) 494 final).

DEFINITIONER

2. I denne forordning forstås ved:

- a) "personer, som ikke har tilstrækkelige midler": personer, som bor i husstande, som ikke har tilstrækkelige, regelmæssige eller sikre økonomiske og materielle midler, som er en forudsætning for deres sundhed og trivsel og for at deltage i det økonomiske og sociale liv
- b) "indkomststøtte": samlet beløb af alle typer økonomiske ydelser til husstanden og dens medlemmer, herunder mindsteindkomstydelse
- c) "mindsteindkomst": ikkebidragspligtige og indtægtsbestemte sikkerhedsnet, der anvendes som en sidste udvej inden for de sociale beskyttelsessystemer
- d) "dækning": retten til at modtage mindsteindkomst som defineret i den nationale lovgivning
- e) "udnyttelse": andel af personer, som ikke har tilstrækkelige midler, som er berettiget til at modtage mindsteindkomst, og som faktisk modtager den
- f) "støttetjenester": tjenester rettet mod specifikke behov hos personer, som ikke har tilstrækkelige midler, med henblik på at sikre, at de er i stand til at blive integreret i samfundet og, hvor det er relevant, på arbejdsmarkedet, herunder tjenester vedrørende social inklusion, f.eks. socialt arbejde, rådgivning, coaching, mentorordninger, psykologisk støtte, rehabiliteringsordninger og andre generelle støttetjenester, f.eks. førskoleundervisning og børnepasning, sundhedspleje, langtidspleje, uddannelse og boliger

- g) "basale tjenesteydelser": vand, sanitet, energi, transport, finansielle tjenesteydelser og digital kommunikation
- h) "effektiv adgang til tjenesteydelser": en situation, hvor relevante tjenesteydelser er let tilgængelige, prismæssigt overkommelige, tilgængelige, af god kvalitet og leveres rettidigt, og hvor de potentielle brugere har lige adgang til dem, har kendskab til dem og til deres rettigheder i den henseende
- i) "inklusionsplan": en aftale eller et sæt aftaler indgået med personer, som ikke har tilstrækkelige midler, med henblik på at fremme deres sociale inklusion og, for dem, der kan arbejde, deres integration på arbejdsmarkedet.

INDKOMSTSTØTTENS TILSTRÆKKELIGHED

- 3. Det henstilles til medlemsstaterne at sørge for og, hvor det er nødvendigt, styrke robuste sociale sikkerhedsnet, der garanterer et værdigt liv i alle livets faser, og at de kombinerer tilstrækkelig indkomststøtte – ved hjælp af mindsteindkomstydelse og andre ledsagende økonomiske ydelser – med naturalydelser, der giver effektiv adgang til støttetjenester og basale tjenesteydelser. Levering af naturalydelser kan understøtte en robust indkomststøtte.
- 4. For at sikre tilstrækkelig indkomststøtte henstilles det til medlemsstaterne at fastsætte mindsteindkomstniveauet ved hjælp af en gennemsigtig og robust metode, der fastlægges i overensstemmelse med national ret og inddrager relevante interesser. Det henstilles, at den pågældende metode tager hensyn til de samlede indtægtskilder, husstandenes specifikke behov og ugunstige situation, indkomsten for en lavtlønsmodtager eller mindstelønsmodtager, levestandarder og købekraft, prisniveauer og den dermed forbundne udvikling samt andre relevante elementer.

5. Samtidig med at der sikres incitament til at få personer, der kan arbejde, ud eller tilbage på arbejdsmarkedet, henstilles det, at indkomststøtten til personer, som ikke har tilstrækkelige midler, forhøjes til et niveau, der mindst svarer til et af følgende:
- a) den nationale fattigdomsrisikotærskel eller
 - b) den økonomiske værdi af nødvendige varer og tjenesteydelser, herunder tilstrækkelig ernæring, bolig, sundhedspleje og basale tjenesteydelser, i overensstemmelse med de nationale definitioner eller
 - c) andre niveauer svarende til de niveauer, der er omhandlet i litra a) eller b), som er fastsat i overensstemmelse med national ret eller praksis.
6. Det henstilles til medlemsstaterne at opnå et passende niveau af indkomststøtte som omhandlet i punkt 5 senest i 2030 og samtidig sikre de offentlige finansers holdbarhed.
7. Det henstilles til medlemsstaterne regelmæssigt at revidere og, når det er relevant, tilpasse mindsteindkomstniveauet for at opretholde indkomststøttens tilstrækkelighed, samtidig med at der tages hensyn til naturalydelse.
8. Med henblik på at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder, indkomstsikkerhed og økonomisk uafhængighed for kvinder, unge voksne og personer med handicap henstilles det til medlemsstaterne at sikre muligheden for, at de enkelte medlemmer af husstanden kan anmode om mindsteindkomst.

MINDSTEINDKOMSTENS DÆKNING

9. Det henstilles til medlemsstaterne at sikre, at alle personer, inklusive unge voksne, som ikke har tilstrækkelige midler, dækkes af en lovbestemt mindsteindkomst, som fastsætter:
- a) gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier for støtteberettigelse, sikring af effektiv adgang til mindsteindkomst, uanset om de har en fast bopæl, samtidig med at det sikres, at varigheden af det lovlige ophold er proportionel
 - b) tærskler for indtægtsbestemmelse, der afspejler levestandarden i en medlemsstat for forskellige typer og størrelser af husstande og tager hensyn til husstandens andre former for indkomst (og aktiver) på en forholdsmæssig måde
 - c) den tid, der er nødvendig for at behandle ansøgningen, samtidig med at det sikres, at afgørelsen træffes uden unødigt ophold og i praksis senest 30 dage efter indgivelsen
 - d) kontinuiteten i adgangen til mindsteindkomst, så længe personer, der ikke har tilstrækkelige midler, opfylder de lovbestemte kriterier og betingelser for støtteberettigelse, med regelmæssige vurderinger af støtteberettigelsen, samtidig med at der gives adgang til specifikke og forholdsmæssige foranstaltninger til aktiv inklusion for personer, der kan arbejde
 - e) enkle, hurtige, upartiske og vederlagsfri klage- og appelprocedurer, samtidig med at det sikres, at personer, som ikke har tilstrækkelige midler, informeres og har effektiv adgang til sådanne procedurer
 - f) foranstaltninger, der sikrer, at sociale sikkerhedsnet er gode til at reagere på forskellige typer kriser og er i stand til effektivt at afbøde de negative socioøkonomiske konsekvenser af sådanne kriser.

UDNYTTELSE AF MINDSTEINDKOMST

10. Det henstilles til medlemsstaterne at tilskynde til eller fremme fuld udnyttelse af mindsteindkomst ved at:
- a) mindske den administrative byrde, herunder ved at forenkle ansøgningsprocedurerne og sikre trinvis vejledning for dem, der har brug for det, samtidig med at der lægges vægt på tilgængeligheden af digitale og ikkedigitale værktøjer
 - b) sikre adgang til brugervenlige, gratis og ajourførte oplysninger om rettigheder og forpligtelser i forbindelse med mindsteindkomst
 - c) række ud til personer, som ikke har tilstrækkelige midler, for at øge deres bevidsthed og fremme udnyttelsen, navnlig blandt enlige forsørgere, herunder ved at inddrage relevante interessenter på nationalt, regionalt og lokalt plan
 - d) tage skridt til at bekæmpe stigmatisering og ubevidst forudindtagethed i forbindelse med fattigdom og social udstødelse
 - e) tage skridt til at forbedre eller udvikle evalueringsmetoder og foretage en regelmæssig vurdering af den manglende udnyttelse af mindsteindkomst i henhold til sådanne metoder og, hvor det er relevant, relaterede aktiveringsforanstaltninger på arbejdsmarkedet, identifikation af hindringerne og indførelse af afhjælpende foranstaltninger.

ADGANG TIL RUMMELIGE ARBEJDSMARKEDER

11. Med henblik på at fremme høje beskæftigelsesfrekvenser og rummelige arbejdsmarkeder henstilles det til medlemsstaterne, når det er relevant i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, at sikre aktivering på arbejdsmarkedet, fjerne hindringer for at komme (tilbage) i beskæftigelse og fastholde jobbet, støtte personer, der kan arbejde, på deres vej til kvalitetsbeskæftigelse, sikre incitamenter til at arbejde, tackle fattigdom blandt personer i arbejde og segmentering af arbejdsmarkedet, tilskynde til formel beskæftigelse, bekæmpe sort arbejde og fremme beskæftigelsesmulighederne ved at:
- a) sikre, at aktiveringskravene giver tilstrækkelige incitamenter til at komme ud eller tilbage på arbejdsmarkedet og samtidig er gradvise og forholdsmæssige. Der bør lægges særlig vægt på hurtigst muligt at få unge voksne tilbage i uddannelse eller ud på arbejdsmarkedet
 - b) forbedre investeringerne i menneskelig kapital gennem inkluderende uddannelsespolitikker, støtte opkvalificering og omskoling, navnlig af personer med begrænsede eller forældede færdigheder, herunder gennem samarbejde med arbejdsmarkedets parter
 - c) give mulighed for at kombinere indkomststøtte med indtægter fra arbejde, en gradvis udfasning af indkomststøtte eller bevarelse af retten til indkomststøtte under kortvarig eller uregelmæssig beskæftigelse, prøvetid eller praktikophold
 - d) regelmæssigt at vurdere de positive og negative incitamenter, der følger af skatte- og socialsikringssystemerne
 - e) støtte jobmuligheder i den socialøkonomiske sektor, herunder gennem tilvejebringelse af praktisk arbejds erfaring
 - f) lette overgangen til beskæftigelse ved at tilbyde arbejdsgivere og arbejdstagere foranstaltninger såsom rekrutteringsincitamenter, støtte under og efter jobformidling, mentorordninger, rådgivning, fremme af fastholdelse af arbejdspladser og forfremmelse.

ADGANG TIL STØTTETJENESTER OG BASALE TJENESTEYDELSER

12. Det henstilles til medlemsstaterne at sikre:
- a) effektiv og lige adgang til støttetjenester, herunder i overensstemmelse med de kvalitetsprincipper, der er fastlagt i den frivillige europæiske kvalitetsramme for sociale tjenesteydelser
 - b) kontinuitet i effektiv adgang til basale tjenesteydelser, herunder energi
 - c) håndtering af finansielle og ikkefinansielle hindringer for effektiv adgang til støttetjenester og basale tjenesteydelser.

INDIVIDUALISERET STØTTE

13. Med henblik på at fjerne de forskellige hindringer for at få personer, som ikke har tilstrækkelige midler, socialt inkluderet og få personer, der kan arbejde, i beskæftigelse, henstilles det til medlemsstaterne at udvikle en individualiseret tilgang og koordinere leveringen af tjenesteydelser ved at:
- a) gennemføre en flerdimensionel behovsvurdering, der undersøger hindringerne for social inklusion og beskæftigelse, identificerer støttetjenester og basale tjenesteydelser, der er nødvendige for at tackle disse hindringer, og afgør, hvilken støtte der er behov for, og

- b) på dette grundlag og senest tre måneder efter at have fået adgang til mindsteindkomst udarbejde en inklusionsplan, der
1. fastlægger fælles målsætninger og tidsfrister
 2. indeholder en støttepakke, der er skræddersyet til individuelle behov, og som omfatter aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger og/eller foranstaltninger til fremme af social inklusion
 3. udpeger en sagsbehandler eller et centralt kontakt- og servicepunkt, der vil sikre løbende støtte, tilrettelægge rettidige henvisninger til relevante tjenester og regelmæssigt føre tilsyn med, om der er gjort fremskridt med gennemførelsen af inklusionsplanen
- c) for langtidsledige personer, som ikke har tilstrækkelige midler, revidere og om nødvendigt tilpasse den eksisterende aftale om jobintegration i overensstemmelse med henstillingen om integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet for at supplere den med elementer af den inklusionsplan, der er omhandlet i litra b).

FORVALTNING, OVERVÅGNING OG RAPPORTERING

14. Med henblik på en effektiv udformning og gennemførelse af robuste sociale sikkerhedsnet på nationalt, regionalt og lokalt plan henstilles det til medlemsstaterne at:
- a) undgå huller, overlapninger og fragmentering af forskellige ydelser og ordninger for at tilvejebringe en sammenhængende pakke af indkomststøtte, aktiveringsforanstaltninger og støttetjenester
 - b) styrke den operationelle kapacitet hos myndigheder med ansvar for indkomststøtte, arbejdsformidlinger og udbydere af støttetjenester og styrke deres samarbejde, herunder gennem datadeling og fremme mere integrerede tjenestemodeller
 - c) styrke relevante interessenter såsom regionale og lokale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationer og socialøkonomiske aktører med henblik på deres effektive deltagelse i udformningen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af mindsteindkomstordninger
 - d) sikre tilstrækkelig finansiering af sociale sikkerhedsnet på en måde, der stemmer overens med de offentlige finansers overordnede holdbarhed.

15. For bedre at kunne danne grundlag for politikudformningen henstilles det til medlemsstaterne:
- a) løbende at overvåge gennemførelsen af indkomststøttepolitikker, navnlig mindsteindkomst, og relaterede aktiveringsforanstaltninger på arbejdsmarkedet, af adgangen til tjenesteydelser, herunder ved at forbedre tilgængeligheden og kvaliteten af relevante data, opdelt efter køn, alder og, hvor det er muligt, handicap, på alle forvaltningsniveauer og ved at foretage regelmæssige evalueringer, og foretage tilpasninger for at nå målene i denne henstilling på den mest effektive måde
 - b) at udvikle eller forbedre mekanismer, der gør det muligt at følge op på personer, som ikke har tilstrækkelige midler, med hensyn til deres sociale inklusion eller overgang til beskæftigelse, under overholdelse af databeskyttelsesreglerne
 - c) med jævne mellemrum at underrette Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet eller planlagt for at gennemføre denne henstilling, idet der, hvor det er relevant, tages udgangspunkt i eksisterende nationale strategier, planer eller rapporter, herunder dem, der forelægges i henhold til eksisterende rapporteringsmekanismer såsom den åbne koordinationsmetode, det europæiske semester og andre relevante EU-programmerings- og rapporteringsmekanismer. Den første rapport bør indeholde resultaterne af og anbefalingerne fra de evalueringer, der er omhandlet i litra a).

16. Rådet bifalder Kommissionens hensigt om:

- a) at fortsat samarbejde med medlemsstaterne i Udvalget for Social Beskyttelse om benchmarkingrammen for mindsteindkomst og forbedre tilgængeligheden og sammenligneligheden af relevante indikatorer og data
- b) at styrke gensidig læring og formidling af resultater og god praksis blandt medlemsstaterne
- c) på grundlag af dokumenterne i punkt 15, litra c), og i Udvalget for Social Beskyttelse regelmæssigt at evaluere fremskridtet i forbindelse med gennemførelsen af denne henstilling i tæt samarbejde med Beskæftigelsesudvalget og netværket af offentlige arbejdsformidlinger med hensyn til adgang til rummelige arbejdsmarkeder og hvert tredje år udarbejde en fælles rapport fra Kommissionen og Udvalget for Social Beskyttelse om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af denne henstilling

- d) at overvåge fremskridtene med gennemførelsen af denne henstilling inden for rammerne af det europæiske semester, herunder i samarbejde med Udvalget for Social Beskyttelse
- e) at gøre status over de foranstaltninger, der er truffet som reaktion på denne henstilling, navnlig med hensyn til deres indvirkning på at nedbringe fattigdom og social udstødelse, øge beskæftigelsesniveauet og forbedre deltagelsen i uddannelse samt aflægge rapport til Rådet herom senest i 2030.

17. Henstilling 92/441/EØF erstattes af nærværende henstilling.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand
